

Jdi dál

Sebastien

Vzpomínám, kdy prvně slyšels' můj hlas
To tenkrát padaly hvězdy na nás
V krajině hor, já byl jsem Tvůj vzor
My v pohádkách chodili až za obzor

Svět plný stínů, co stál proti nám
Byl jsi mým světlem a já stavěl chrám
Chrám, co nás ochrání před temnotou
Slunce, když ozáří cestu Tvou

Bůh nám byl svědkem, co život Ti dal / Když jsme se báli, co bude dál...
Dávali s pokorou, snad pochopíš / On nám byl oporou, snad rozumíš...

Až přijde den, který bez vítání
Řekne: pojd'! Já chtěl bych Ti říct
Jen jeden den, kdy naše setkání
Bylo jak teď, já měl síly víc
Sám dobře víš, že čas nevrátíš
Vhozený kámen do řeky v prach nezměníš
Svou cestu znáš tak jdi dál, já musím jít

Také si vzpomínám, bylo Ti pět
Zeptal ses mě: „Táto, patří nám svět?“
Do říše snů ses právě ponořil
Jednou zde najdeš svůj osud i cíl

Světelný chrám, Tě naučil žít, chtěl bych zůstat, snad odpustíš...

Až přijde den...

Až přijde den, který bez vítání
Řekne: pojd'! Já chtěl bych Ti říct
Jen jeden den, kdy naše setkání
Bylo jak teď, já měl síly víc
Dnes přišel den, který bez vítání
Říká: pojd'! Já chtěl jsem Ti říct
Jen jeden den, kdy naše setkání
Bylo jak teď, já měl síly víc
Sám dobře víš, že čas nevrátíš
Vhozený kámen do řeky, Tvý znamení
Svou cestu znáš, musíš dál
Snad odpouštíš
Já musím jít

Sám nevěříš, až uvidíš, co prožiješ, tak pochopíš
Nedej se, bojuj víc, neztrácej víru v nás
Sám nevěříš, až uvidíš, co prožiješ, tak pochopíš
Miluj víc, bojuj víc, na konci pochopíš

Sám nevěříš, až uvidíš, co prožiješ, tak pochopíš
Nedej se, bojuj víc, neztrácej víru v nás
Sám nevěříš, až uvidíš, co prožiješ, tak pochopíš
Miluj víc, bojuj víc, na konci uvěříš